

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl. v. a.

Correspondențele se se adreseze Redacției

„BISERICA și ȘCOLA.“

Er banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Cuvântare

la Dumineca a treia din post.

„Cine se va rușina de mine și de cuvintele mele întru acest neam desfrânat și păcătos; și Fiul omenesc se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.“ Ev. Marc VIII, 38.

Atât înaintea omenilor, cât și înaintea lui Dumnezeu Tatăl, e un lucru de tot plăcut, când creștinul desprețuind desertăciunile, amăgirile și cursele lumii, întru care acesta voaște ca să-l atragă și să-l prindă înșel, să lapadă de sine și ia jugul lui Christos mărturisindu-l pe față, fără frică și fără rușine — la toate împrejurările vieții sale.

Da, minunată și de inimi înălțătoare aparință e aceea când creștinul se plăcă — fără ca se scruteze — după descoperirile dumnezeiești și sfaturile evanghelice și deodată alergă după cununa cea nevejțită a premăriii dumnezeiești, și după s. cruce care e stropită cu picăturile sfinte a sângelui Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos.

De acesta se bucură nu numai Tatăl din ceruri și omenii de pe pământ: ci chiar și îngerii dintru înălțime și sfinții dintru strălucirea lor cea cerescă.

De aceea creștinilor, să nu vă rușinați de s. cruce și ca să nu vă abateți dela Christos Dumnezeuul nostru și dela cuvintele Lui întru acest veac de acuma, cutropit în rele: ci mai vârtos, ca să vă înțărmați pentru Christos și cuvintele lui — spre mântuirea sufletelor voastre, voui grăi despre mărturisirea lui Christos. Vă rog să mă ascultați!

„Omul e creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu“ dice s. scriptură. Așa dară și viața lui, nu poate sta decât numai în asemenare cu viața lui Christos și în abdicere de tot ce se plăcă trupului. Protopărinții nostri, pentru ca să rămână fericiți, nu trebuia decât să țină samă de asemenarea lor cu Dumnezeu și apoi de poruncile Lui, — și era bine de ei; căci nu e-

rau alungați din ruiu; însă diavolul necurat, prefăcut în chip de șerpe, să tirăi cătră Adam cel dintăiu! Pre Eva o neferici un măr, — pre Cain un fum ce se rădica la ceriu, — pre David o privire spre o femeie, — pre Petru vorba unei servitoare. Eță aceștia toți au abusat de cuvintele primite dela Tatăl și Fiul — aceștia toți s'au rușinat de ele și nu le-au mărturisit, astfel mărirea lor s'au și schimbat mai apoi în osândă. Acesta stare l'au ajuns și pre Iuda, când într'un moment de muștrare sufletescă și turburare mentală, își luă incingătoare, și se spenzură „Și aruncând arginții în biserică s'au dus de acolo; și mergând, s'a spenzurat.“¹⁾

Voind dar creștine, ca să câștigi moștenirea vecinică să recere, ca să suporti cu îndelungă răbdare toate prigonirile, nevoile, defăimările, gónele și strémătorile, care ți-le trimite și croaște Dumnezeu în viață pentru Christos căci dice Apostolul: „Puterea mea întru neputință se săvârșeste.“²⁾

Christos a treia óră îl făcu băgător de sémă pe Petru, că primejdia e aprópe; însă el nu se i fricoșă și nu se îndoi de-fel în cuvintele lui, ci mai tare îl mărturisi, dicând: „De și toți se vor sminti întru tine, ér eu nici odată nu mă voui sminti,“³⁾ „De mi s'ar întempla și a muri împreună cu tine, nu mă voi lepăda de tine.“⁴⁾

Însuși Fiul lui Dumnezeu, voind ca să ne dea pildă întru mărturisirea lui, a respătit cu bine celora ce i-a făcut réu, adecă vrăjmașilor celora ce l'au insultat în modul cel mai neomenos: „Părinte! — să rógă Isus pentru ei — értă-le lor că nu știu ce fac.“⁵⁾

Mărturisirea lui Christos se cuprinde mai departe în împlinirea strictă a învățăturilor Lui și în isbânda noastră câștigată asupra vrăjmașilor Bisericii noastre ortodoxe și a Melului lui Dumnezeu, prin faptele și cuvintele noastre bune.

Legea lui Dumnezeu, credința strămoșescă, dogmele

¹⁾ Mat. XXVII. 5.

²⁾ II, Cor. XII. 9.

³⁾ Mat. XXVI, 33.

⁴⁾ Ibid. 35.

⁵⁾ Luca XXIII 34.

și aședămintele bisericei noastre, sînt atît de sînte încît nu se pot da în mâinile samsarilor (speculanților) și de aceea nu pot fi obiecte de speculă. Clopotul din turn, dacă e crepat numai la o parte, numai dă sunetul recerut. Corabia dacă e găurită numai la un loc, se confundă. Așa și creștinul, care nu mărturisește pre Christos că e fiul lui Dumnezeu, care nu mărturisește numai o dogmă din dogmele bisericei noastre, o poruncă, din poruncile dumnezeiești și bisericesti, un articol din simbolul credinței, un aședămînt, din aședămintele bisericei noastre și din acele dacă lasă ceva afară, nu mai e creștin ortodox.

Cugetați numai bine la aceste a iubiților ascultători ! și dacă împrejurările dîlnice ve coadună de voie și de nevoie în societăți, unde ni se atac unele ca acestea, spuneți și arătați insultătorilor, că comit păcate mari, grele și strigătoare la cer, când defaimă pre sfânta maica noastră biserică și când își pângăresc și își vînd lege a lor strămoșească, precum a vîndut Iuda Iscorioténul.

Êr dacă atacă aședămintele bisericei noastre ómeni patentăți, adecă pătați și recunoscuți în reutate și ireligiositate — apoi sau abstați dela convorbiri, sau dați alte direcțiuni convorbirilor, ca nu cumva se aruncați mîrgăritarele de neprețuită valoare a credinței noastre creștinești, fuaintea nevrednicilor ! . . .

Preste tot fiți tari, statornici și neclățiți în luptă, cum a fost ánteul mucenic și Archidiacon Ștefan, pre carele páganii l'au ucis cu petrii, pentru mărturisirea lui Christos. „*Fericit bárbatul care nu umblă în sfatul nelegiuíților! și în calea păcătoșilor nu stă, și în scaunul deridătorilor nu șade: ci în legea lui Iehova este plăcerea lui, și în legea lui cugetă ziua și noaptea. Acela este ca pomul sădit lângă curgerile apelor, care fructul său îl dă la timpul său, și a cărui frunză nu veștejește și tot ce el face, prosperează.*“⁹⁾

O, ce fericite e dară cel ce mărturisește pre Christos, cu cuvîntul și cu fapta !

Îmi aduc aminte fraților că în vremile cele bune, nu așa de mult, ci numai când umblam eu la școla elementară din sat intrarea în Catechis așa suna : „*Veniți fiilor ascultați-mă pre mine, că frica Domnului vă voi învăța pre voi.*“

De aceea ași dori eu, ca și astăzi intrarea pruncilor în viață să se începă cu frica Domnului ; de aceea ași dori eu, ca și creștinii nostri de astăzi se fie mai religioși și mai mărturisitori de Christos, abunăórá cum erau bătrânii nostri de pie amintire.

Dar durere . . . căci în zilele noastre cea mai mare parte dintre creștini, cea mai puțină grijă pórtă de religiositate și de mărturisirea lui Christos. Fără indoála, ei se îngrijesc ca să dea îmbrăcăminte frumoase și nutre-minte bune — póte și prea multe — fiilor lor ; dară ca să-i învețe a mărturisi pre Christos Dumnezeu nostru, — ca să-i facă fii ai lui Dumnezeu și moșteni adevărați a împărăției cerești la acestea puțin mai gîndesc.

Părinții, creștinii și ómenii de astăzi, își frămîntă

gándurile cu alte cele, cu cestuini și întrebări, cari nu se țin de minte. Abunăórá nu îl judecă chiar la mórte pre Christos ; însé ei îl defaimă ; îi defaimă învățăturile Lui și le discută fără rost ; înjosesc tainele lui cele sfinite și se revoltă în contra tainei botezului, a mărturisirei, a preoției, a nuntei, a postului, a s. cruci și a sîrbătorilor și a tot ce-i sfânt și pogorit din cer !

Unii din acestia își părăsesc legea strămoșească ; unii câte odată pentru lucruri neînsemnate — alții pentru vre un câștig. Unii pentru o cértă, nu se supun la binecuvîntarea bisericescă, când e vórbă de legătură profană de străine némuri și de străine limbi, care apoi de multe ori în loc ca se aducă binecuvîntare, aduce întristare și osîndă asupra celor căsătoriți ast-feliu . . . Alții răpiți de pasiuni și resbunări, de multe ori ciuntă și curmă, viața semenilor lor. Unii, prin furtușaguri și aprinderi nimicesc sudórea, ustenéla, truda cea din zi și nópte a celor ce și-a căștigat subsistența vieții pe cale dréptă și cu sêrguință multă.

Și fiind-că Dumnezeu, în urma îndurării sale celei nemărginite, nu îi osîndește momentan, ei așa cred, și susțin în inimile lor cele împetrite, că Christos Dumnezeu nostru și în veacul al XIX-le este prins, legat, lánțuit, sbiciuit, scuipat și încununat cu spini, ca pe vremea lui Pilat din Pont și așa numai au trebuință de a-l mărtursii.

Mulți nenorocoși ai timpului de acuma preved rúel, care îl aduce cu sine inconfesionalitatea dară pentru aceea, în loc ca să mărturisească pre Christos și se páșască contra ei la lumină, în ascuns simpatiséză cu aceia. ! . . .

Mulți se tulbură în inimile lor, când aud pre alții injurând numele lui Dumnezeu, a Mariei preacurate și a sfinților măriți ; dară pentru aceea nu au curagiu de-a scăpa din gură un cuvînt de admoniare și înfrânare.

Mulți se eespectóreză, adecă se revoltă contra ceterii cărților ereticești, pentru-că asta opreste chiar și porunca bisericescă ; dară pentru aceea-astăzi și la mulți le place spre mare nefericire sufletescă, se frunzărăscă prin ele.

Mulți părinți se tânguesc de desfrînul de lucsul, de petrekerile, de predăturile și sburdările pruncilor lor, când de multe ori și ei singuri le dau ansă și privilegi spre reuțați și desfrânări, dară nu îi înfrână.

Mulți capi de familie ar poté scărița susținerea casei și ar poté impuțina și modera îmbrăcămintele cele scumpe și lucurose.

Mulți ar poté se-și facă cruce înainte de sculare mîncare și culcare și să nu se pună la mîncare, ca animalele dar spre nefericirea lor întrelasa a face acésta.

Mulți se mîngăe prin taina s, mărturisiri și preved folosul sufletesc al s. cuminecături ; și totuși se abțin dela ele ; pentru-că se tem și genéză de *judecata lumii moderne* ! . . .

Mulți sunt, cari și mai nereligioși se véd din ce sînt, și totuși se tem a mărturisi pre Christos aave ;

9. Ps. Dav. I. 1—3.

căci și acești nefericiți se tem și se sfîesc de **judecata lumii moderne!** . . .

Și așa toți acești nefericiți înșirați până aci, plutesc în vastele și primejdioasele unde ale vieții omenști, fără ca să știe unde merg, ce li ținta și ce îi așteptă, dimpreună cu turma cea păcătoasă, cu care întovărășiți, și mai pe urmă devin și ei păcătoși!

Până când . . . o, până când amenați dară mărturisirea lui Christos, dacă nu doriți se fiți atari?! . . .

Eată vedeți — timpul tace și trece! — „*Trece chipul lumii acesteia.*“⁷⁾

Póte amănați mărturisirea lui Christos, pe ziua de mâne?! . . . Acésta ați cugetat în mintea voastră și când erați prunci și eată, că astăzi sunteți ténéri! Tot acésta o-ați cugetat, când erați ténéri și eată că astăzi sînteți bărbați! Tot acésta o-ați đis, când erați bărbați și eată că acuma sunteți bētrâni! Tot acésta o spuneți când erați bētrâni și eată că în present sînteți moșnegi! Și acum opriți aci — punem întrebarea, că óre înlocui-va ziua de ađi, pe cea de mâne?!

Mē tem, tare mē tem, sé nu vi se răspundă și vouă ca celor cincî fecióre nebune: „*Amin grăesc vouă nu vę știu pre voi.*“⁸⁾ „*Cine se va rușina de mine și de cuvintele mele întru acest neam desfrēnat și păcătós și Fiul omenesc se va rușina de el.*“⁹⁾

Alegeți dară! Pre cine se mărturișiți pre Christos sau pre Mamona? Mai de parte nu aveți regas.

Curățiți-vē dară de tótă pata trupescă și sufletescă respingeți dela voi tóte întăritările patimilor, stîngeți săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra voastră cu viclesug; potoliți sburdările trupurilor vóstre, cele pămēntești și trupești¹⁰⁾ „*Știind, că nu cu argint sau cu aur, care se strică, v'ați istăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care era delu părinți dată; ci cu sângele, ca al unui miel nevinovat și nespurcat, al lui Christos.*“¹¹⁾

„*Cine se va rușina de mine și de cuvintele mele întru acest neam desfrēnat și păcătós: și Fiul omenesc se va rușina de el.* Astfel sună sentența, pentru cei ce nu mărturisese pre Christos.

Sē avem dar grijă și încă grijă mare, ca să nu ne perdem sufletul pentru cele trecătoare, prin nepăsarea noastră de cele netrecătoare, de vecinicie și de Dumneđu; căci numai mărturisind pre Dumneđu în sfânta Treime, putem striga cu liniște, la sfērșitul vieții nóstre: „*Părinte, a venit ciasul prémărește pre Fiul (Iobul) tēu!*“¹²⁾ Amin.

Ioșif-Ioan Ardelean.

Spiritul anticreștinesc

format în apusul Europei înainte și după revoluțiunea franceza.

(Continuare și fine.)

După Kant au apărut în Germania o mulțime de scrieri filosofice. Unele din acestea cum sînt ale

lui Schelling și Hegel țintesc a îmbina filosofia cu teologia, altele, cum sunt ale lui Stauss, Bauer și Fenerbach propagă materialismul. Scrierile acestor din urmă au produs în lumea apuseană multă dușmăniă atât în contra bisericii apusene, cât și în genere în contra evangheliei Domnului. Acest spirit s'a lătit în lume mai cu sémă prin scrieri beletristice, și au intrat în pedagogia prin Diesterveg. Spiritul propagat de Strauss în contra bisericii și revelațiunii l'a continuat francezul Renan.

În scrierile lui Renan se concentrăză tótă stricăciunea produsă în lume prin scrierile anticreștinești de mai nainte, și fiind cărțile lui Renan scrise într-un stil ușor și atrăgătoriu, ér lumea în apusul Europei în urma scrierilor anterióre predispusă pentru astfelu de scrieri, la început au avut óre-care trecere. Combătute fiind însă de teologi, s'a constatat de aceea ce sînt: scrieri fără nici o basă istorică și științifică.

Dintre scriitorii seclului nostru, cari au propagat spirit anticreștinesc mai amintim aici pre Schopenhauer, Herbert Spencer și Darwin,

Schopenhauer dechiară în scrierile sale, că lumea creată este răul cel mai mare. Prin scrierile sale Schopenhauer propagă pessimismul și ateismul. Spencer dechiară, că universul s'a format prin sine însuși, și ființe cari nu le vedem, nu ar esista. Darwin dice că omul s'ar fi dezvoltat din maimuță.

Sistemele greșite amintite până aici au produs curentele greșite, care conturbă dezvoltarea normală a timpului nostru și anume: pre terenul vieții religioase: neconfesionalitatea, indiferentismul religios, materialismul și ateismul, ér pre terenul social-politic: socialismul și comunismul.

Tóte aceste sisteme sunt contrarie creștinismului, ér cele două din urmă socialismul și comunismul lucrăză și la resturnarea ordinii de stat.

Socialismul pretinde o împărțelă mai proporționată a averii și a căscigului între bogat și sērac, între lucrătorii și capitalist; ér comunismul pretinde, ca să se scērgă cu totul proprietatea privată, și tótă averea să fiă bun comun, să-o administreze statul, și să-o împartă tuturor, în mēsură, de care are lipsă fiecare.

În fața acestor curente greșite biserica apuseană s'a încercat din tóte puterile a restabili autoritatea scaunului papal. Spre scopul acesta pupa Piu VII a rehabilitat la 1814 ordinul iesuiților, ér mai târđiu sub papa Piu IX (1846—1878) s'a proclamat

⁷⁾ I. Gor. VI. 31. ⁸⁾ Ev. Mat. XXV, 12. ⁹⁾ Ev. Marc. VIII. 38. ¹⁰⁾ Ant. mon. Pandect. ¹¹⁾ Ap. Pet. I. 18, 19. ¹²⁾ Ioan 17, 1.

dogme nouă, și anume la anul 1854 dogma despre immaculata concepțiune a Născătoarei de Dumnezeu, adică că Născătoarea de Dumnezeu s'a născut fără păcatul strămoșesc, ér la 1869—1870 s'a proclamat dogma despre infalibilitatea papei în toate cestiunile de credință și de morală, când vorberșce ex cathedra, în puterea autorității sale. Tot sub papa Piu IX la anul 1865 scaunul Romii a edat enciclica numită „Syllabus,” prin carea în 80 de puncte a dechiarat de nebisericești și necreștinești, și a condamnat multe idei așa numite moderne propagate în seculul nostru.

Aceste dispuseșțiuni însă, precum se vede din consecințe nu numai că n'au împedecat curente greșite și spiritual anticreștinesc, din contră au dat însă la nouă scisiuni chiar în sinul bisericii apusene. Așa amintim între altele, că după proclamarea dogmei despre infalibilitatea papii s'a desbinat de biserica apuseană „catolicii vechi;” ér spiritul anticreștin se propagă în diferite forme și astăzi.

Reprivind asupra modului, cum s'a format spiritul anticreștinesc constatăm următoarele :

1. Spiritul dușmănos bisericii s'a format în apusul Europii din cauze și împrejurări ivite acolo ; iar consecințele lui se resēnte deja în nemulțămirea de astăzi a popórelor și în decadința moravurilor. La noi, în biserica română nu au fost, și nici pot să-se ivescă acele cauze. Întrând însă veninul răspândit prin acel nefost spirit și în literatura popórelor apusene, — negreșit că și noi trebuie să fim la pândă, și să fim pregătiți a--l combate, și a nu-l lăsa să străbată, și să inficieze sēmțul de pietate al poporului nostru.

2. Mijlocul și mijlócele, prin care îl-vom poté combate sunt : punerea în aplicare cât mai conscientiosă a mijlócelor bisericii și ținerea cu rigóre la datinele și așezămintele sfintei noastre biserici.

3. Punterea, carea dă vieță și capacitate de dezvoltare, este sēmțul m o r a l, și respective : capacitatea de a-ne feri de rău și a face binele ; ér acēsta capacitate se poté forma și desvolta în om numai prin evangelia Domnului și prin sfânta lui biserică.

Predică

pentru a III-a Duminecă din S. S. Paresimi.

„Ce-i va folosi omului de ar dobēndi lumea totă, și-și va perde sufletul său”. (Marcu VIII. 36.)

Décă deschidem S. Scriptură I. ! Asc. ! la cartea primă a-lui Moisi numită „Facerea”, aflăm că se dice :

„Și a făcut D-șeu pre om, țerēnă luând din pământ, și a suflat în fața lui suflare de vieță.” (Facere II. 7.) Aflăm adică modul cum a creat bunul D-șeu pe om. Aflăm mai departe că omul este compus din două părți, din trup și suflet. din pământ și suflare dșească.

Aceste două părți a-le ființei omenești sunt două daruri, cari marele și bunul Creator ni le-a dat spre păstrare, îngrijire și scutire de ori ce rău.

Carele nu știe ce morburi și dureri cumplite are să sufere corpul prin negrijă și nepăstrare ? Carele nu știe ce urmări triste pot avē aceste morburi chiar și asupra urmașilor, cari póte nevinovați au se sufere ? Nu voesc a vă arăta, nu vreau a vă spune. — Priviți în lume și veți afla în abundență, veți afla în tot locul și la tot pasul.

Sē nu se crēdă însă că sufletul omului este scăpat de morburi. Nu, căci ca trupul astfel și sufletul este supus la o mulțime de morburi, cari sunt cu mult mai simțitoare, sunt cu mult mai grele și cu mult mui stricăcioșe, căci contrag după ele pedepse ce ne așteptă dincolo de mormēt, în lumea cealaltă.

Voiesc în vorbirea mea de azi a vă arăta un astfel de morb sufletesc, voiesc a vorbi despre avariție séu sgârcenie, Vē rog se mă ascultați.

Dacă ne întrebăm : cine este cel sgârcit ? De ce'l înfereză biserica cu acest nume urit ? Pe cine supără el decât e avar ? Datu-ia seracul ceva și cere napoi ? Imprumutatul-ai și cere camelele ori capetele ? Lucratu-ia ceva și cere plata ? Ajutatul-a cu ceva și poștește recunoștință ? Nici una nici alta. căci cel sărac nu are nimic. Sgârcitul fuge de cel sērac, sē ascunde de nenorociți și i-și astupă urechile la rogările orfanilor, sē feresce ca nici marginea vestmētului séu sē nu se atingă de cel sērac și neputincios.

Pe o cale merge 'nainte marelui judecător și sēracul și avarul. „Lasē-mē în pace omule, — ție avarul, — eu i-mi caut de mine, n'am afacere cu nimeni, și nimenui nu sunt dator cu nimic. De ești sărac nu te-am sărcit eu, de ai copii mulți nu te-am cununat eu. De ești veduvă nu ți-am ucis eu bărbatul. De ești orfan, părinte îți este D-șeu. Furnica și omida negrijite de nimeni, tot au un culcuș, o pomă ori un bob de grâu cu ce sē se hrănescă, fă și tu cum scii, séu rabdă că n'am ce-ți face ; fugi și crede că nu cunosc cine ești.”

Astfelu respinge dela sine avarul pre cei sēraci, veduve și orfani fără milă ; nu le întinde mână de ajutor și e drēptă afirmarea lui că nu are cu nimeni nimic : cu toate acestea óre pentru ce are cuvēt sēracul se tragă pre avar 'nainte tribunalului ceresc ? 'L părăște sēracul pre cel sgârcit și i-se face dreptate. Sentința marelui judecător condamnă pre avutul sgârcit, și óre pentru-ce ? Pentru-că e dator a onora în fie-care om partea ce ne pune în asemēnare cu D-șeu, — pentru-că omul e făcut după chipul și asemēnarea lui D-șeu. Și după cum sórele sē serveșce de suprafața mării, când i-și refrânge lumina, si de acolo produce altă lumină în alt loc ; după cum se servește omul de vedere, ca se atragă în sufletul

lui ori ce întâmpină; după cum se servește de oglindă unde se vede pe sine, astfel și D-zeu binevoește a se servi de om, și în special de omul avut, recomandându-i iubirea deapropelvi, ca să producă în el milă și ocrotire pentru păstrarea întru fericire și a altor ființe.

Avarul înse orbit în sufletul său de nesaț, negă acesta negându-se pe sine însuși. „Di-sa neabuul în inima sa că nu este D-zeu.“ (Psalm XIII, 1.)

Nu crede avarul că este D-zeu, și totodată cu spaimă mare el vede că-l minte inima sa. El are multe avuții pentru mulți ani, dar unde-i sunt anii pentru viitor, căci poate se-i sune: „Nebune, în asta noapte se va lua sufletul dela tine.“ — (Luca XII. 20.)

Aurul și argintul 'l stringe grămadă, nu se îndură să se atingă de el, se ia ceva se ajutore pre cei săraci, ba nici măcar se dăcă: „Bucură-te suflete, ai multe avuții strinse pentru mulți ani, bea mănăcă și te veseleşco.“ (Luca XII. 19.)

Avarul e în continuă febră, nu mănăcă spre a nu cheltui, nu dórme făcând planuri spre a-și înmulți aurul, caută numai se satisfacă nesațului și prin acesta slăbește, devine trist și posomorît, se face o umbră sgârcită cu o pele sgârcită pe ósele sale, f-și face din trupul său o cójă impetrită și se crede păstrat pentru vecie. El e în totdeauna trist și posomorît, de ce nu se bucură decă este nemuritor! De ce se înspăimântă când vine urgia lui Dumnezeu ca să stirpescă reul și să producă binele, decă el crede și dăce că nu e D-zeu? Vine apă mare și înecă bucatele, cutremurul se derime zidurile, focul se arde materia, unda se spargă și se afunde corabia, fulgeră, tună, trăsnesce și vijelia stremută totul în întunec, și óre de ce avarul mai ântâi tremură și amorțesce de frică? Unii vor peri, alții se vor arde, alții se vor afunda, alții vor muri, dar el cu averile lui se crede nemuritor; și de ce óre se înspăimântă?

Écă I. Asc. ! cum se vede avarul pe sine în chipul deapropelvi său când pică urgia lui Dumnezeu. Écă cum îl minte inima pentru uritul nesaț.

Un neguțator rus fórte avut împrumutase odată țaravnei Ecaterina un milion de ruble, fără ca se se fi observat că s'a luat ceva din averea lui. El locuia într'o cămăruță tristă, întunecósă, fără foc, fără scaune și fără argați deși avea o casă ca ori-care palat regal. Averea o avea îngropată în o pivniță mare, și ca se nu cheltue mult, nu ținea pre nimeni pre lângă sine, numai un căne mare carele 'l apăra pe el și averea lui. S'a întâmplat murit cănele și temându-se, că nu va mai afla altul tot asemenea de bun și credincios, n'a mai cumpărat altul, ci s'a deprins el a da nóptea prin ocol prin curte ca se-și păziască averea, lătrând el însuși ca cănele ce-l avusese.

Ce-i folosia unui astfel de om viața? ce comorile? când se degrađeză pentru órba poftă de aur la cele mai josnice îndeletniciri.

Nu vede el cum sermanul alérgă tótă ziua din ușă în ușă, pentru a-și căpăta o bucată de pâne? Nu vede el veduva rémasă în cea mai tristă stare de soțul ei? Nu vede el pe sermanii orfani cari se usucă din caus

lipsei? O! se tulbură adevératul creștin până în adéncul sufletului de acéță féră sélbatică, carea desprețuesce ființa ddeescă, desprețuesce sufletul celui sérac, Cum se nu esclame cu Psalmistul: „Scólă-te Dómne D-zeul meu, înaltesse mâna ta, nu uita pre seracii tói până în sférșit.“ (Psalm IX.)

Sé nu credeți însé I. Asc. ! că soiul acest de ómeni nu-și i-u respłata lor. Frumos ne spune acésta Evang. Luca când dăce: „Când mergi cu părășul têu la Domnul dai pe cale de lucru și te scapă de el, ca se nu te tragă la judecător, că judecătorul te va da temnițarului, și acela te va arunca în temniță“ (XII. 58). Dăce e frumoșa acéță comparare că ne dá sé pricepem, că pre una și aceeași cale merge naintea marelui judecător și avarul și séracul. Séracul este cel ce péréște și avarul este cel pírît. Deci de va face cel sgârcit de timpuriu milostenie cu cei séraci, scapă de pedeapsa ce-l amenință, ér de nu se va da temnițarului adecă diavolului și acela 'l va arunca în temniță adecă în iad.

Inda pentru pofta de argint: „apropiindu-se de Mântuitorul Christos a dăis, bucură-te Invěțatoriule și l'a sérutat“ (Mateiu XXVI. 59.), și astfel a vëndut spre mórte pre Creatoriul, Domnul, susținatoriul și binefăcătoriul lui. Și óre ce a agonisit? Tot evangelistul Mateiu ne arată că părëndui réu a dăis: „Greșit-am vëndând sânge nevinovat și aruncând arginții în biserică a mers în laturi și s'a spândurat“. (XXVII. 4—5.) A gonisit mustrarea conșcinței, carea nu i-a dat pace și nu la lăsat în odihnă, până ce singur s'a omorit cu cea mai urită și cea mai josnică mórte.

Așcutați Vě rog în următoriul esemplu mâna lui D-zeu cum pedepsește pre cel avar.

O corabie mare încărcată cu bumbac, venea din America spre Europa. Neguțatoriul era proprietariul corăbiei și al marfei. Aflase că în Europa se scumpise fórte bunbacul și căuta ca se sosescă cât mai în grabă sé'l vindă cu mare căștig. Věntul îl favorisa, dar tot se temea că nu va ajunge la vreme și nu se va bucura de fericirea ce'l astéptă se-și vindă marfa cu preț. Atunci se vědu pre mare un foc, se auđiră bubuituri de tun, asta era o altă corabie ce luase foc, ardea și cerea ajutor. Din puținii călători ce se aflau pre corabia cu bunbacul, cel dintâi ce veduse și anunțase pericolul era un pretin al neguțatoriului proprietar, un om milos și onest. Incepuse a roga pre proprietariul corăbiei cu lacrimi, dimpreună cu întreg personalul corăbiei, ca se se abată din cale și se tindă mâna de ajutor celor din pericol. Tóte rogările însé au fost zădarnice căci proprietariul încruntându-se a amenințat personalul, și ca să nu mai audă rugăciuni milóse, s'a închis în celula cea mai din jos, până când nu s'a mai věđut focul și nu se mai auđau bubuituri de tunuri. A ajuns la loc cu bunbacul, l'a vëndut cu mare preț și se îmbogățise fórte, dar din dă în dă l-a lăsat sănătatea și se afundă în gânduri triste. Simțindu-su slab a venit în un oraș mare sé-și caute de sănătate, cetește în o gazetă că o corabie de resbel cu 200 de ómeni a ars pe mare. Vede óra și locul unde as'a întâmplat aceea nefericire, și fiind sigur că el potea

să-și scape și nu a voit, se umple de spaimă. Fuge din acel loc, ocolește mai multe țări, cheltuește ca să-și petrecă și să-și ucidă cugetul care-i ucidea sufletul, dar nicăiri nu găsea odihnă. Se întorce în fine la locuința sa, unde și mai gróznic se muncește 8 luni de zile. Vede în fine pre acel amic ce-i anunțase focul pre mare și carele cu lacrimi l'a rogat ca să scape pre cei nenorociți 'l chiamă la densus și ast-feliu i-se mărturisește:

„Amice! pre tine te am cel mai deaprópe și sincer al meu prieten, sum fórte sigur că în tine mă pot încrede și i-mi pot desfășura secretul inimei mele, ascultă-mă și i-mi implinesce cea mai de pre urmă a mea dorință. I-ți aduci aminte de focul de pre mare când plutiam spre Europa? Tu l-ai vădút mai ántái, cu lacrimă mai rogat a mă abate din cale și a scăpa pre cei din periclu. Ai cetit gazeta și ai aflat că focul acela era o corabie de rebel și că a ars, fiind pre la 200 de ómeni. Mam încredințat pre deplin, că eu aș fi potut scăpa acele două sute de vieți omenesci, dar nu am voit pentru pofta de aur, carea mi-a orbit sufletul și mi-a oțelit inima. De atunci eu pățimesc și nu mai am pace. Un ce mă mușcă în inimă, durerea saltă în cap și dela cap un ger șerpuesce prin tóte ósele mele. Necontenit mă în spăimântă visul. Véd o corabie în mijlo cul mării încungiurată de flacări, aud bubuitul tunurilor, véd copii, neveste, bétrâni jumétate vii jumétate arși, cu mânilé întinse spre mine în țipete și oftări înecându-se. Dîua ori nóptea de mă culc, nu apuc a închide ochii și visul acesta în continuu mă inspăimântă, cum mă veđi am rémas ca o umbră de spaimă, blástămat find de Dđeu. De opt luni de zile astfeliu mă chinuesc, dar sunt dóuë luni, de când dîua în amédă mare și cu ochii deschíși, véd aceea corabie, véd cum focul mistuie personalul și parecă focul infernului ími arde în suflet. Focul acesta mă arde, mă mistue și mă sfîrșesece. Ascultă-mă și i-mi implinesce ultima mea rogare. Banií mei sunt depuși cu camătă în o mare bancă, în testamentul meu voi lása atát moșile mele cât și banii să se împartă între rudeniile acelora ce au ars pre corabie, tu vei binevoi să găsești rudele tuturor și să le împarți lor tóte averile mele, până la cel de pre urmă crucer.“

Astfeliu s'a mărturisit neguțătorul avar amicului său, ér amicul lui fágăduindu-i ai ímplini cererea a venit mâne đí să ia testamentul, dar a aflat pre neguțător mort.

Vedeți I. Asc! provedința divină nu a lăsát ca testamentul avarului se vină în mânilé omului onest. Vedeți cum bunul D-đeu nu primí mila celui avar, ba prin mustrarea consciinței i-a dat cea mai potrivită pedépsă, la torturat în modul cel mai grozav.

Ferindu-vé drept-aceea de acésta urítă patimă ascultați pre Ap. Pavel carele spune ce agonisește omul cuprins de acésta bólă diaboléscă, đicénd: „Rádăcina tuturor relelor este rîvnirea banilor, și cei ce vreau să se îmbagățéscă, cad în ispite și în lanțul satanei, și în multe pofte stricáciose ce duc pe om la perire“ (Epistola I. cătră Timoteiu VI.)

Apoi sufletele celor mii de sermani, cari mor în cea mai mare lipsă, în cea mai mare miserie, nu sunt óre tot atâtea mărturii, cari la dîua cea mare a judecării vor apésa și invinovăți pre cel avut și sgărcit carele nu s'a pocăit la vreme și nu a făcut milostenie de timpuriu cu cei séraci, căci scris este: „Că nu până în sfîrșit va fi uitat séracul“ (Psalm. IV. 19.)

Faceți milostenie cu toți séracii amintindu-vé dîua cea mare a judecării și cuvintele marelui judecător: „Duceți-vé dela mine blástămaților în focul cel de veci, carele este gătit diavolului și ángerilor lui. Că am fláméndit și nu mi-ați dat se mánce, am însétoșat și nu mi-ați dat se beau, strein am fost și nu mia-ți primit, gol și nu mi-ați îmbrăcat, bolnav și în închisóre și nu mi-ați cercetat. Adevér đic voué, încát nu a-ți făcut acestea unuia dintru acești mici, nici mie nu mia-ți făcut“ (Mateiu XXV. 41—45).

Rugați-vé cu psalmistul David: „Inimă curată đidesce întru mine Dumneđeule și Duh drept ínoesce întru cele din láuntru a-le“ mele“ (Psalm. 50) căci inima curată nu e alta decât suflerea d-đeéscă, ér Duhul drept este puterea lui Dumneđeu prin carea se lucră dreptatea, se face milostenie și se urméză adevurul.

Lucránd și făcénd astfeliu, veți avé resplată cerească, veți primí cununa împărăției ceriurilor și ve veți bucura cu dreptii cari din veac bine au plăcut lui Dumneđeu. — Amin.

Silviu Bichicean,
parochul Neréului.

D I V E R S E.

* *Crime inspăimântátore.* În H. M. Vásárhely se pertractéză de câteva zile un pruces criminal, în care se aretă în cele mai posomorite colorí decadința moravurilor, ía carea conduce pre om duchul necreștinesc al veacului în carele trăim. În numitul oraș au fost ínveninați și omoriți prin venin mai mulți indiviđi cu scop, ca făptuítorii să căscige banii, cu cari fuseseră asigurați cei ínveninați! Étá unde duce pre ómeni creșcerea fără religiune și spiritul materialistic al lumii de astăzi.

† *Necrolog.* Védúva preotésă din Izvin Persida V u i a a réposat în 20 Faur, în etate de 73 de ani. D-đeu s-o ierte!

* *Bani noi.* În curénd vom avé bani de hártie. După cum se spune, bancnotele noué vor avé o formă mai plăcută și mai frumósă ca cele de acum. Índeosebi s'a pus grijă mare ca nouéle bancnote să póta fi deosebite una de alta, adecă cele de 10 fl. să nu semene cu cele de 100 fl. De asemenea s'a pus grijă mare pentru-ca să fie făcute așa fel, încát falsificarea lor să fie cu neputință ori cel puțin fórte grea.

Balul în favorul bisericeii din V. Velența. Credincioșii bisericeii din V. Velența, védénd lipsele ce le duce parochia nóstră, din iubire față de biserica și legea nóstră strămoșéscă încá înainte cu câțiva ani la ínițiativa poporeanului Ioan Costa și fericitului în Dl fost epítrop Paul Raț s'au arangiat baluri în folosul bisericeii. După un interval de 2—3 ani éráși s'a ínceput acest obicei bun, și arangíându-se în anul trecut, și în anul acesta s'a făcut. Arangierea acestor petreceri este bună mai ales la

noi, unde suntem tescuți între străini, că și noi poporul dreptcredincios român ne afirmăm ca creștini buni sporind și în chipul acesta averea bisericii noastre scumpe, și că ne arătăm că suntem români între omenii de altă limbă. — Cinste și laudă tuturor acelor poporeni, cari s'au trudit pentru reușita balului. Cu ocaziunea balului arangiat la 2/14 Febr. a. c. am primit următoarele suprasolviri generose: Mgfta Sa Iosif Goldiș și M. O. D. Ioan Papp protonotar 5—5 fl.; Flore Boc. dr. Fl. Duma avocat, v. d. Ana Leca, Georgiu Papp arch. cons., Iosif V. Papp proprietar, Toma Păcala protopresb., Ioan Pogan econom, Nicolae Zigre adv., 2—2 fl.; Andrei Horvath presbiter 1 fl 78 cr., Dimitrie Costa econom, dr. At. Marienescu jude la tabla r., 1 fl 50—1 fl 50 cr.; Atim Georgiu căraș, Flore Avram econom. Marc Andor serg. maior, dr. Ion Buna adv., Nicolae Csorba fiakerist, Ioan Damsa econom, ifj. Debreczenyi Lajos mașinist, Iosif Erdely adv., Paul Fășie jude la trib., Georgiu Fodor duchenar, Kohn Ignáz, Ioan Costa econom, Alesandru Mărcuț proprietar, Ioan Moca iun. econom, dr. Moskovits József proprietar, ifj. Osváth József birtaș, dr. Coriolan Pap adv., Paul Papp adv. (Beiuș), Georgiu Panea econom, Nicolae Panea econom, Dionisie Poynar jude la tablă, Iosif Roman adv., Dimitrie Sime învățător, Szmekta György inv. pens., Gavril Sêrbuț căraș câte 1 fl — 1 fl; Locotenentul Bardosi, Barta Balázs. Antoniu Bica preot (F.-Oșorhei), Ioan Bogdan căraș, Teodor Burdan iurist, Georgiu Dudulescu preot (Miersig), Grigorie Fodor căraș, Handschucker Géza pantofar, Teodor Holban, Istvánfy József inv. comunal, Nicolae Iovan îngrijitor la gară, id. Krupka Károly proprietar, Georgiu Marchiș neguțător, Novák Bogdan oficiant, Petru Pantea comerciant, Teodor Papp preot (Berechiu), Petru Suci protopresb. pe s., id. Tikos András proprietar, Valaki, Vári Imre, Georgiu Vidican industrieș, Iosif Vulcan redactor 50—50 cr. de tot 66 fl 78 cr. Din bilete au intrat 88 fl 50 cr. Spesele subtragându-se din venitul total, avem profit curat 105 fl 84 cr. — Făcând această socotă, venim a mulțami tuturor pentru binevoitoriul sprijin, rugând pre Dumnezeu ca în totă vremea să putem spori în lucrurile bune și folositoare, dar mai ales să ne trudim a ajuta și sprijini sfânta noastră biserică să ne arătăm și noi vrednici urmași ai fericitilor nostri părinți — Comitetul arangiator.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de învățător la una școlă inferioară paralelă de clasa primă în comuna Șiria, (R.-Világos) pe baza ord. Ven. Consistoriu gr. ort. aradan de dto. 18/30 Ianuarie Nr. 21/1897 se scrie de nou concurs cu termen de alegere pe ziua de 27 Aprilie (9 Maiu) a. c.

Emolumintele legate cu acest post sunt:

a) salariu anual în bani 400 fl. v. a.
b) Cuartir liber cu grădină, eventual pentru aceste relut anual în bani, amăsurat referințelor locale conform înțelesului §-lui 48 din „Regulamentul pentru învățământ”
c) 12 orgii lemne pentru foc, dintre cari 6 orgii pentru învățător și 6 orgii pentru încălzirea salei de învățământ.

d) 35 fl. pentru curatoratul școlii, pentru care padimentul la sala de învățământ tot la 2 septămîni să se șurluască și de un metru dela padiment în sus să se vâruască și pre an de trei ori totă sala de învățământ să se vâruască, acesta sumă se oferă învățătorului ales, numai în cazul acela, dacă va primi pe sine curățitul salei de învățământ în modul espus.

e) paușal de scripturistică personală 5 fl. er de speșele conferențiale să va îngriji comitetul separat conform §-lui 6 punct VII din „Manducere.”

Recurenții trebuie să documenteze ivalificațiunea lor cu testimonii legale despre absolvarea cel puțin a 4 (IV) clase gimnasiale, reale ori civile, și cu absolutor preparandial și atestat despre depunerea esamenului de ivalificațiune înțelesul § 60 din „Regulament pentru învățământ” și a concludului sinodal Nr 80 ex. 1883.

Cei cu ivalificațiune mai bună se vor bucura de preferință.

Alesul învățător este deobligat a conduce corul vocal al tinerimei din loc și să instrueze acel cor după note; mai departe e îndatorat cumcă când este săptăménar și în caz necesar să implinască cântările bisericșei în strană.

Recurenții sunt invitați, cumcă recursele lor bine instuate se le succernă Dlui protopresbiter tractual ca inspector școlar Georgiu Popoviciu în Șiria (R.-Világos) până în 23 Aprilie (5 Maiu) 1897 inclusive.

Mai departe recurenții sunt poștiți a-se înfășoa în comună la s. biserică într'o duminecă ori sêrbătoare mai nainte de ziua alegerii cu 8 zile spre a-și dovedi desteritatea în cântare și tipic.

Dat din ședința comitetului paroch. ținută în Șiria la 2/14 Martiu 1897.

Stefan Antonescu, m. p. Vasile Popoviciu, m. p.
președinte notar.

În conșelegere cu: GEORGIU POPOVICIU, m. p. protopresbiter, inspector școlar.

—□—

Pentru îndeplinirea postului de preot în a treia parochiă de clasa primă din comuna Șiria, devenită vacantă pe baza ord. Ven. Cons. gr. or român aradan de dto 15/27 Ianuarie nr. 149/897, se scrie concurs nou, cu termen de alegere pe ziua de 15/27 Aprilie a. c.

Recurenții sunt invitați a-și instrua recursele lor conform §-lui 15 lit. a) din „Regulamentul pentru parochii”, și a-le substerne P. On. Domn Georgiu Popoviciu, protopresbiter în Șiria (R.-Világos) până la 12/24 Aprilie 1897 inclusive.

Recurenții sunt poștiți a-se înfășoa în comună la S. Biserică într'o di de sêrbătoare ori Duminecă, înainte de ziua alegerii cu 8 zile, spre a-și dovedi desteritatea în cântare tipic și oratorie, conform §-lui 18 din „Regulamentul pentru parochii”.

Cel ales e deobligat a predica totdeauna la s. Liturgie când e săptăménari, mai departe — alesul e îndatorat a suplini în servițiile preoțșei pe părintele protopop, paroch, în casurile — când acesta e ocupat cu agendele oficișe ca protopresbiter și inspector școlariu.

Dat din ședința comitetului parochial, ținută la 2/14 Martie 1897.

Stefan Antonescu, m. p. Vasile Popoviciu, m. p.
președinte notar.

În conșelegere cu: GEORGIU POPOVICIU, m. p. protopresbiter.

—□—

Conform ordinațiunei Venerabilului Consistoriu dtto 4/16 Ianuarie 1897 Nr. 50 ex. 1897, se scrie concurs pentru îndeplinirea definitivă a postului învățătoresc dela școlă rom. gr. ort. din Sân-Nicolaul-mic, protopresbiteratul Lipovei cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumintele anuale împreunate cu acest post sunt: 1) În bani gata 400 fl.; 2) 8 orgii de lemne din cari 4 pentru învățător, ér 4 pentru încălzirea salei de învățământ; 3) pentru participarea la conferințe 6 fl.; 5) Pentru scripturistică 5 fl.; 5) Cortel liber, în edificiul școlii constatatoriu din 2 odăi, culină, și cămară, grajd, șopru și două grădini de legumi, una intravilană și alta extravilană; 6) Dela înmormentări unde va fi poștit va prim

50 cr. pentru care remunerațiune va conduce și strana ;
7) Pentru serviciu la școală (familiar) se va îngriji comuna bisericească.

Dela recurenții se pretinde : Absolutoriu preparandial, Testimoniu de cualificațiune învățătorescă și din limba maghiară, Testimoniu că a absolvat câteva clase gimnasiale, reale ori civile, și alte documente ce le-ar avé.

Recurenții sunt avisați : ca recursese lor ajustate conform recerintelor legali, adresate comitetului parochial din Săn-Nicolaul-mic, să le subscernă subscrisului protopresbiter și inspector școlar în Lipova (Lippa, Temes. m.) precum și a se presenta înainte de alegere în vre-o Duminecă ori sârbătore în Sta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Se notifică, ca acei recurenți, cari vor dovedi cualificațiune mai superiôră, și că posed desteritate de a conduce corul vocal, vor fi preferiți.

Săn-Nicolaul-mic 23 Februaru (7 Martie) 1897.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu : VOICU HAMSEA, m. p. protopop, inspector școlar.

—□—

Nr. 1874. Pl. 1896.

Consistoriul subsemnat, pe basa hotărîrii comitetului protopresbiteral concerninte de datul 17/29 Decemvru 1896 pentru deplinirea postului de protopresbiter în protopopiatul Beliului, devenind vacant prin pensionarea protopresbiterului Petru Suci, amésurat Regulamentului congresual, escrie concurs cu terminul de 30 de zile computate dela prima ziă ce urmôză după ântăia publicare a acestui concurs în foia oficiôsă diecesană „Biserica și Școla“.

Emolumintele împreunate cu acest post sunt următorele :

1. Birul protopopesc, dela varochiile mai de frunte la număr 13 câte cu un cubul de cereale, érá dela 27 parochii ori filii mai slab dotate câte cu două măsuri (2 vici) cereale, — care tôte la olaltă fac 26 cubule și 2 măsuri, prețuite în câte 5 fl. cubul, dau suma de 132 fl. 50 cr.

2. Competințele anuale dela 32 comune bisericești cu câte 5 fl. dela una pentru visitațiunile canonice, fac la olaltă 160 fl.

3. Ajutoriu respective cuota anuală a protopresbiterului 400 fl. din care sumă alesul va avé a da în tot anul protopresbiterului pensionat Petru Suci până va fi în viață 200 fl.

4. Venitul parochiei protopresbiterale Ucuriș face anualminte 600 fl. ; aci se notează că dările pentru pământul parochial le solveșce parochia Ucurișiu, — astfelu emolumintele tôte împreună dau o sumă totală de 1292 fl. 50 cr.

Aspiranții la acest post de protopresbiter sunt avisați a-și presenta recursese instruate cu tôte documintele necesari la subsemnatul Consistoriu în terminul susespus ; érá recursese sunt a se instrui cu documintele despre cualificațiunea normată prin §. 53 din Statutul Organic și prin conclusul congresual de sub. Nr. 111 din anul 1888 și anume :

a. Testimoniu de cualificațiunea preoțescă pentru parochiile de prima clasă.

b. Testimoniu despre depunerea esamenului de maturitate.

c. Atestat officios despre aceea, ca recurintele au împlinit cel puțin cinci ani în serviciu bisericesc seu școlar cu succes deplin multămitoriu și că prin zel și di-

ligință s'a distins în rezultatul activității sale pe terenul bisericesc ori școlar.

Dat din ședința plenară a Consistoriului ort. rom. din Oradea-mare, ținută la 18 Februaru (2 Martie) 1897.

Iosif Goldiș, m. p.

archimandrit, vicariu episcop-e.

—□—

Pentru ocuparea postului de preot-învățătoriu în comuna Slatina, în protopresbiteratul Butenilor — prin acésta se escrie concurs până la 30 zile dela ântăia publicare.

Venitele incopciate cu acest post sunt : Jumătate sesiune 140 fl. ; bir dela 100 case 87 fl. ; venite stolare 100 fl. ; grădina parochială 40 fl. ; salariul învățătoresc 100 fl. ; bucatele învățătoresci 50 fl. ; 4 stângeni de lemne 16 fl. — Suma : 533 fl. v. a. și cuartir liber cu grădină.

Recurenții în acest restimp sunt poftiți a se presenta vr'odată în biserică din loc spre a-sé face cunoscuți parochianilor, érá recursese le vor substerne pe calea oficiului protopresbiteral din Buteni.

Slatina, la 20 Februaru 1897.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine : CONSTANTIN GURBAN, m. p. protopresbiter.

—□—

Pentru deplinirea parochiei de clasa a III-a din Mely-Nadas, protopresbiteratul Belințului, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Beneficiul parochial face : 1) Una sesiune pământ de 30 jughere și 1/2 jugher intravilan ; 2) birul usuat până aci (6 pătrare grâu dela una sesiune) 3) venitul stolar dela 110 numere de case, — tôte aceste ia olaltă dau un venit anual de cel puțin 420 fl.

Recursese ajustate conform prescrișelor stat. org. și a regulamentului pentru parochii se se trimită părintelui protopresbiter Iosif Grădinariu, în Belincz ; până la terminal susindicat, érá recurenții cu observarea §. 18 din regulament vor avé a se presenta în biserică, spre a-și arăta desteritatea omiletică și rituală.

Comitetul parochial.

Cu consensul meu : IOSIF GRĂDINARIU, m. p. prot.

LICITAȚIUNE MINUENDĂ.

Nr. 777/1897.

Pe basa conclusului sinodului parochial gr. or. din Coșteul-mare, se escrie concurs pentru zidirea unei biserici nouă și a unei case parochiale în parochia Coșteul-mare, spre care scop se va ținea licitațiunea minuendă, în școla gr. er. română din acea parochie, Duminecă în 16/28 Martie a. c. la 3 ore după amédi.

Prețu de esclamare, pentru ambe zidirile este de 8327 fl. 75 cr. pre lêngă materialul deja procurat de parochie.

Planul, specificarea speselor și celelalte condițiuni se pot vedea, ori când, la parochul local Adam Groza.

Comitetul parochial își rezervă dreptul a se pronunța asupra ofertelor după licitațiune.

Doritorii de a îndeplini acele zidiri, au a se presenta la terminal mai sus indicat, la licitațiune și a depune un vadiu de 10%, dela prețul esclamării.

Arad, din ședința consistorială dela 1 Martie 1897.

Consistoriul gr. or. rom.
al Aradului.

—□—